

1425 2. Dec. 1889: 1. Beh. af Lovf. om Dpret. af en Kreditf. for industr. Eiendomme. 1426

Eiendomme, naar der tages Hensyn til, at man her vil kun laane til en saa ringe Del af Burderingssummen, som Meningen er, og at man vil amortisere stærkt. Thi det forhold sig jo ikke saaledes, som det ærede Medlem sagde, at den Burdering af Eiendommen, som nu finder Sted, skal staa til i nogle og tyve Aar, indenfor hvilken Tid Amortisationen finder Sted. Nei, netop, hvor man amortiserer saa stærkt, som det er foreslaaet, vil Laanesummen, hvor der laanes de fulde 50 pCt. af Burderingssummen, efter 5 Aar. gaa ned, til 40 pCt. af Burderingssummen og efter 10 Aar til 30 pCt. af Burderingssummen, saaledes at der kun skal havees for Die, at man skal have Sikkerhed for, at Eiendommen i den Tid vil kunne bevare en dertil hvarende Værdi, saaledes at Sikkerheden stadig kan være virkelig betryggende. Naar det ærede Medlem nylig udtalte den Frygt, at en saadan Kreditforening vilde kunne bidrage til at svække Tilliden til de bestaaende Kreditforeningsobligationer, saa nærer jeg aldeles ikke nogen saadan Betyrning. Jeg tror, at Obligationsskjøberne i al Almindelighed meget godt ville forstaa at vurdere de forskjellige bestaaende Kreditforeningers Sikkerhed, og vi se jo ogsaa faktisk, at de bestaaende Kreditforeningers Obligationer udbydes paa Markedet til forskjellige Priser, uden at man derfor kan sige, at de Kreditforeninger, hvis Obligationer staa i en særlig lav Kurs, derved have staaet de andre Kreditforeninger. Jeg tror saaledes, at det maa siges, at der i og for sig er en Trang til at give den danske Industri den Støtte, som en saadan Kreditforening vilde være for den, og at der ogsaa kunde tilveiebringes ret betryggende Bestemmelser, som vilde stikke dem — og derpaa er det jo, det kommer an — som give Laan gennem en slyg Forening, mod Tab. At der kan være Grund til omhyggelig at overveje Lovforslaget, og hvad det fører med sig, i et Udvalg, skal jeg fuldstændig indrømme, men jeg vilde hellere, om Sagen skulde blive standset, uden at man havde gjort et alvorligt Forsøg paa at føre den til en heldig Løsning.

Ordføreren for Forslagsstillerne
(Mørgaard): Jeg har allerede ved Lovforslagets Forelæggelse havt Leilighed til at

udtale mig saa udførligt om den foreliggende Sag, at jeg ikke paa dens nærværende Standpunkt føler Trang til at komme for dybt ind paa Enkeltheder. Jeg har desuden villet afvente, hvad der fremkom fra de forskjellige Sider her i Salen, og jeg negter da ikke, at det forekommer mig, at vi Forslagsstillere kunne have Grund til at være ret fornøiede med den Modtagelse, Forslaget hidtil har fundet her. At man skulde have fundet Forslaget fejlfrit, kunde vi ikke vente os, vi maatte tvertimod være forberedt paa, at der var Medlemmer, der havde Et og Andet at indende imod det, og ligeledes kunde vi forudsæ, at der var Medlemmer, der fandt Tanken om en saadan Kreditforening noget risikabel, da Omraadet for deres Virksomhed er — det maa vi jo tilstaa — saa nyt og uprøvet. At Forslaget altsaa ikke vilde blive modtaget uden Modsigelse, følger af sig selv, men i det Hele forekommer det mig dog, at jeg med Dette kan betegne Essensen af den Forhandling, der er blevet ført her, saaledes, at om man end nærer visse Tvivl ligeoverfor enkelte Punkter, har man dog i det Hele og Store stillet sig velvillig til Sagen, og at der næppe er Noget her, som mener, at vi bør negte vort Samtykke til en saadan Kreditforenings Dpretelse. Den, der gjorde de stærkeste Indvendinger gjældende imod Forslaget, er det ærede Medlem fra Kallundborg (M. Sørensen), men det Svar, det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) gav paa forskjellige af hans Ankeposter, kan jeg i det Væsentlige gjøre til mit, kun skal jeg tilføie nogle enkelte Bemærkninger. Naar det ærede Medlem sagde, at vi ved at vedtage en saadan Lov som denne satte et Stempel paa den Kreditforening, som blev oprettet, at derved autoriserede vi den, at derved gjorde vi det til en berettiget Forudsætning hos de Mennesker, der købte dens Kasseobligationer, at de vare fuldkommen stikkede til evige Tider, saa skal jeg dog sige, at jeg tror, at det ærede Medlem lægger noget for Meget ind i Virkningen af en saadan Lov. Der ligger ganske simpelt ikke Andet i, at vi vedtage en saadan Lov, en Indrømmelse af, at Etier af de Eiendomme, som der her er Tale om, kunne have et berettiget Krav paa at faae Lov til at danne en Kreditforening, at vi mene for